

③ חמא ארעא, כלי טהרה

ודוקא כלי מחכות צריך טבילה כדכתיב
זהב וכסף אבל כלי חרס וכלי עץ אין צריך טבילה ואמנם חכמים חקנו טבילה לכלי זכוכית
דכיון דהן שוין במקצת לכלי ברזל ואם נשתברו יש להם תקנה שיכול להתיכן

④ ארעא יערון, גל טהרה כלי פיר

7. Metal or glass utensils which are coated with
enamel, "teflon," or paint require tevilah.⁵⁶

56. כ"ש ממרן שליט"א משום שהכלי עשוי ממחכות ולהצפוי של חרס אין בו
ממש אמנם בטבילת כלים שם סעי' ד' כתב שחייב טבילה בלא ברכה.

⑤ פתח ארעא, יו"ד ס' ק"כ

(ב) זכוכית. פיין בשאלת יעני' ח"ל ס' ס"ז שכתב דכלים כגון סכסוכים ודומין לזכוכית וכלי זכוכית כגון כוסות וכו' נשברו י"ל להם חקם להכניס דמ"ס כלי מחכות שזכוכית
ס' זכוכית קנינה וכן ל"ל להן חקם פ"ס:

⑧ ארעא יערון, גל טהרה כלי פיר

10. An electric utensil that would be damaged if immersed completely in water requires immersion for tevilah⁶⁰ only to the depth of the electric wiring.⁷⁰

69. שו"ת מנחת יצחק ח"ב ס' ע"ב אולם בשו"ת חלקת יעקב ח"א ס' קכ"ו
כתב שאם הכלי עשוי רק לחמם בו משקאות ואינו ראוי להשתמש בו
לאוכלים אחרים או אין צריך טבילה משום שכל תשמישו אינו אלא
כשמחוקר לכוהל וכן כתב בשו"ת בית אבי ס' קי"ד ועי' טבילת כלים שם
סעי' ג' ונועם ח"ו עמוד רצ"א לבידור הענין.

⑨ ארעא כלי, פסוק י"ל ס' נ"ה

(ח) בלי שבפירוקו מתבטל מלהיות כלי, והרכבתו יכולה
להעשות ע"י אומן דוקא ולא ע"י הדיוט, ימסרהו לחשמלאי
יהודי שיפרקו ויבטלו מתורת כלי ואח"כ ירכיבו מחדש, ועל
ידי זה ייחשב הכלי שנעשה על ידי ישראל (נא).
בפירוק התקע או החוט שמחוץ לכלי לא מתבטל מלהיות
כלי ועדיין חייב בטבילה (נא *).

(נא*) כן שמעתי מהגרש"ז אדערבאך שליט"א: דבכ"ג אינם חשוכים כחלק
מנוף הכלי, אולם חוטי החשמל שבתוך הכלי ממש שפיר חשיב כגוף הכלי,
עכ"ד.

⑪ ארעא כלי, פסוק י"ל

ז. כלים העומדים לשימוש חד-פעמי, ובדעתו לזרקם לאחר
השימוש, אינם צריכים טבילה. לפיכך — צלחות, כוסות וכדומה,
העומדים לשימוש חד-פעמי, וכן כלים מנייר אלומיניום (נייר
כסף), שזורקם לאחר שמשתמש בהם — אינם צריכים טבילה (י).

(י) שו"ת מנחת יצחק ח"ה ס' לב אות א, לפי המבואר בגידולי טהרה
ס' י, ומטעם דהוי תשמיש ארעי ולא הוי כלי תשמיש; ואע"ג דק"ל דאפי'
תשמיש ארעי אסור בלא טבילה, היינו דהיא דראוי עכ"פ לתשמיש קבע, משא"כ
זה.

⑫ פתח ארעא, יו"ד ס' ק"כ

(ג) להטבילם. כתב בספר חכמה חרס שם דין ט"ו לזכר שזכרים כל הכלי נמוס כפעם אחת שלא יבאזר מנהגו מן לנים אפילו כל
סעות ואם הוא גדול ואינו יכול למכנ' כולו כחבר גל' דלמסור לסטל למחנ' דומיא דטבילת דהו' ואינו דומה להטביל שכולו לסטל כחבר וטון שהגעיל במקום כלי הפליט חלל הכל
משום שומא וזכרון ששאר מקום מנהגו מן לנים חוזר ומתקשש בכלי ס' כ"ב:

⑭ שו"ת יו"ד ס' ק"כ

ג (ה) ד' (ח) * ייבדק על טבילת כלי (ט) ואם הם
שנים או יורד מברך על טבילת (ז) כלים:

⑮ ייבדק הטבילת יו"ד ס' ק"כ

ורבינו הב"י בסעיף ג' כתב יבדק על
טבילת כלי ואם הם שנים או יותר מברך על טבילת
כלים עכ"ל ובאמת אין קפידא בזה כמ"ש גדולי
האחרונים והמנהג הפשוט אצלנו לברך גם על כלי
אחת על טבילת כלים:

① במאגא ס' יו"ד כ"ב

כא ויאמר אלעזר הכהן אל-אנשי העבא
הבאים למלחמה זאת תקת התורה אשר-צוה יהוה את-משה:
כב אך את-התקב ואת-הכסף את-הנהשת את-הברזל את-
הבדיל ואת-העפרת: כי כל-דבר אשר-יבא באש תעבירו באש
וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא-יבא באש תעבירו
במים: בד וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו
אל-המחנה:

② ט"ז, יו"ד ס' ק"ב ס' ט

(וטעם בטבילה כדי
סילא מעומאסו של עובר כוכבים
לקדשוהו של ישראל):

⑥ ארעא כלי, פסוק י"ל

קע. פורצלן: כלי פורצלן, יטבילם בלא ברכה (קלא).

(קלא) עיין פת"ש ס' ב וגליין מהגרש"א וד אפרים וקהל יאודה ועיקרי
הר"ס ס' יט אות יב בשם כנה"ג יו"ד סימן קכ בהגה"ט אות י ושאלת
יעביץ ח"א סימן ס' וכן בחדיא בשו"ת ברכה ס' ג — דאנים צריכין
טבילה. מפני שאם נשברו אין להם תקנה; וכן פסק בשו"ת שלמה חיים
ח"א סימנים יג' דא"צ טבילה. וכ"כ בשו"ת יבירא ח"ב בחידו' סימן ח
בזיוקנים ובילאזים, דאין נוהגים להטבילם. וכן פסק הגר"מ פיינשטיין שליט"א
(עיין במאסף לתורה והוראה חוברת ב עמוד 20).

מלמד להועיל חלק יו"ד סימן מז דכלי פורצלן בעו טבילה, אך לא מדינא אלא
מצד הומרא ומנהג.

⑦ ארעא כלי, פסוק י"ל

לא. גומי: כלי העשוי מגומי, אינו צריך טבילה (כו *).

קמה. נייר: כלי מנייר, אינו צריך טבילה:

⑩ שו"ת ארעא ח"ה יו"ד ח"ה ס' כ"ג

הנה כלים העשויים לשימוש פעם אחת כי על הרבה
פעמים אינם ראויין. ורובא דעלמא אינם דוחקין
עצמן כיון דאין דמיון יקרין ואין משתמשין בהן אלא
פעם אחת אבל י"ל דדוחקין עצמן ומשתמשין בהן ב'
או ב' פעמים אם צריכין טבילה.

עכ"פ חזינו דבלא
מחיקינן אלא זמן קצר אף שישתמשו בהם אינה פעמים
אינם מקבלים טומאה, וא"כ כלים אלו ש"א להשתמש
בהם אף על פי הדחק רק ב' ג' פעמים אינם מקבלים
טומאה, ורק אם אפשר להתקיים הרבה זמן אך בשביל
הזול אין משתמשין מסתבר דמקבל טומאה, וממילא
אפשר דאינם צריכים טבילה.

⑫

⑬ שו"ת יו"ד ס' ק"כ

יב (ג) כ"א צריך להטביל ידי הכלי:

יג (ד) כ"א צריך להעביר החלודה קודם טבילה ואם
לא העביר (לה) אם מקפיד עליו חוצץ "ואם
שפסף ונתן בגחלים ונשאר עדיין מעט של חלודה
שלא יכול לעבור על ידי כך הוי מעונפו שאינו
מקפיד עליו ואינו חוצץ (וע"ל סימן ר"ב מדין מ"ה):

16) אורח ישיבה, גרסא לבית כנסת, פרק יא

6. Although food cooked or stored in a utensil that still required tevilah may not be eaten from that utensil, it may be eaten²²¹ if transferred to a utensil which has undergone tevilah.²²²

17) שו"ע ו"ק סי' ק"כ
ח"י השואל (כו) או שוכר כלי מהעובד כוכבים
אינו מעון מבילה (כא) "אבל אם ישראל קנאו
מהעובד כוכבים והשאלו לחבירו מעון מבילה
שכבר נהחייב ביד הראשון"

18) Kol Torah, Rabbi Howard Jachter, Tevilat Keilin - Part II

Rav Aharon Lichtenstein (in a Shiur delivered at Yeshivat Har Etzion in 1982) cited the opinion of Rav Yosef Dov Soloveitchik, zt"l, who ruled that a guest is not the Halachic equivalent of a Shoel, one who borrows the utensil; rather he is merely using the utensil and therefore is not obligated to immerse the utensil. According to this approach, a guest may use the utensils he is provided despite their not having been immersed.